Ч. 31. Пятниця 10 (23) лютого 1906. Рік XVI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенєм оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

# НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостнах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

## Дальші події на Угорщині.

### Королївскі рескрипти.

Для історнї і докладної оцінки подій з дня 19 с. м. в угорскім парляменті і взагалі на Угорщині важні суть тоті Найвисші відручні письма королївскі, які мали бути, взглядно були відчитані в угорскім парляменті, а на котрі покликують ся обі спорячі сторони, коалїция і угорске правительство, і поясняють їх по свому. Як вже звістно, коалїция добачує в документі, розвязуючім парлямент, нарушенє конституциї, бо в нім не скликує ся рівночасно нового парляменту, підчас коли правительство уважає сей документ за згідний з конституцнєю, бо в нім заповідає ся скликане нового парляменту. В документі, іменуючім ґен.-майора Нпірі'го королївским комісарем, видить коалїция перший крок до абсолютизму, підчас коли правительство доказує, що король переніс на свого комісаря лиш всї свої верховні права, які єму признає конституция, отже о якімсь абсолютизмі не може бути бесїди. Документи ті суть слїдуючі:

I.

Скликане парляменту.

Ми, Франц Йосиф I. з Божої ласки Цїсар Австриї, Король Чехії і т. д. і Апостольский Король Угорщини

дружинникам (Bannerherren), церковним і сьвітским вельможам і послам нашої вірної Угорщини і побічних єї країв, які зібрані на скликанім Нами на день 15 лютого 1905 до Нашої столиці і резиденциї, міста Будапешту, Наш королївский привіт.

Любі Вірні! На предложенє Нашого угорского міністерства заявляємо сим відрочену Нашим рескриптом з 18 грудня 1905 сесию теперішного парляменту зміняючи установлений в Нашім наведенім рескрипті речинець на 19 лютого сего року за скликану.

Позістаємо їм впрочім в Нашій королївскій ласці тревало прихильні.

Дано у Відни, дня 14 лютого року 1906.

**Франц Йосиф** в. р.

Барон Ґеза Феєрварі в. р.

II.

Іменоване королївского комісаря.

Ми, Франц Йосиф I. з Божої ласки Цїсар Австриї, Король Чехії і т. д. і Апостольский Король Угорщини,

дружинникам, церковним і сьвітским вельможам і послам Нашої вірної Угорщини і єї побічних країв, які зібрані на скликанім Нами на день 15 лютого 1905 до Нашої столиці і резиденциї, міста Будапешту, Наш королївский привіт.

Любі Вірні!

Постановивши Нашим нинїшного дня датованим Вселаскавійшим королївским рескриптом розвязати угорский парлямент, іменували Ми повновластним комісарем і вислали в цїли виконаная сеї Нашої постанови щирого, любого Вірника, Єго Ексцеленцию Александра Нпірі з Секелї, Нашого Дійстного Тайного Радника і ґенерал-майора, команданта штульвайсенбурґского пятого округа гонведів.

Длятого силою Нашої королївскої власти поручаємо і приказуємо вам, щоби ви сповняли всї розпорядження іменованого Нами королївского комісаря, слухали їх і покоряли ся Нашим королївским приказам і під загрозою законної догани для тих, що дїлали би против того, уважали то за свій законний обовязок і обовязок підданих та не дїлали инакше.

Позістаємо їм впрочім в Нашій королївскій ласці тревало прихильні.

Дано у Відни, дня 17 лютого р. 1906.

**Франц Йосиф** в. р.

Барон Ґеза Феєрварі в. р.

III.

Розвязане парляменту.

Ми, Франц Йосиф I., з Божої ласки Цїсар Австриї, Король Чехії і т. д. і Апостольский Король Угорщини,

---

14)

## З американьского житя.

(З нїмецкого — Генр. Урбана).

VI.

### Любка з Берлина.

(Конець).

Біллї був безпеечно щасливий, дуже щасливий. Як виплив свого щастя скомпонував фантазию: „Любка з Берлина“, або як він єї по англїйски назвав: The Sweetheart of Berlin. Коли скінчив, запросив Рожу до свого мешканя і заграв їй свою композицию на фортепянї. Їй видала ся она пречудною, за що поцїлувала Білля і заявила знов, що за ним пішла би навіть і між Індиян.

Єї тверде пересьвідченє було, що в Сінсінаті і околици аж кишить від Індиян. Біллї дармо силував ся вибити їй то з голови. Сама назва Сінсінаті, як она казала, звучить по індияньски. Она просила Білля, аби він більше грав. Він молотив вальці, всїлякі танцї, марши, на велику радість Рожи, що з похвалою відозвала ся до Чарльса:

— Ну, але він уміє грати на тій скрини!

Та назва фортепяну була навіть для Чарльса новою. По концерті зварив Біллї шоколяду, а Чарльс приладив перекладану булку. Рожа замітила, що музика дїлає на жолудок і викликує голод.

Від часу концерту в мешканю Білля, видав ся він їй ще милійшим. Коли переходив попри Остермана, она підносила ковбасу, яку саме краяла — до гори і махала нею єму на привіт. Зачудоване купуючих нїчого єї не обходило. Для Білля було то не конче приємне. Він попросив єї, аби того більше не робила. Але за те виходила она відтак зі склепу, скоро лиш побачила єго на улици, а в склепі не було гостий і витала єго. І то не припадало єму до вподоби, бо звертало на себе сусїдів. Тому старав ся він оминати склеп і ходив до дому бічними уличками. Але Рожа замітила то і робила єму гіркі докори. Біллї оправдував ся, що було неправдою, що єго професор випровадив ся і мешкає тепер при улици Неттельбек. Тому ходить він тепер до дому не від сторони Маґдебурґскої площі, лише від улиці Курфірштенштрассе. То лиш мало успокоїло Рожу...

Она ждала, доки не побачила вечером сьвітла в єго вікнах і приходила тодї в гостину. Але що приходила заєдно, то Біллї нераз укривав ся перед нею. Тепер прийшла Рожа до пересьвідченя, що за тим криє ся якась дївчина. Одного вечера чатувала на него і виповіла єму своє підозріне найдобірнїйшими берлиньским виговором.

— Дорога Рожо — боронив ся цїлком наляканий Біллї — я нїколи о чімсь такім не думав. Я маю тепер тілько роботи, що не маю нї хвилї часу і я цїлком утомлений. Але ходім до якої гостинници, де будемо могли вигідно побесїдувати.

Сьмішний виговір Білля і єго предложенє трохи єї успокоїли. Они зайшли до одної гостинници при площи Поллєндорфскій і тут мусїв Біллї обіцяти, що не буде любити нїякої другої. Нацїв з погрозою, на пів жартом додала она:

— Хлопчику, біда буде, коли я тебе зловлю з другою. Тодї буде зле.

— Зле? — спитав Біллї.

— Так — щось стане ся.

Біллї був немило здивований таким виглядом. Але він розсьміяв ся і удав, немов би єї перестороги не брав поважно. Але в души очевидно постановив собі аж тепер зникнути їй з очий. Той малий чортик видавав ся єму небезпечним. Така палка вдача! Він надїяв ся, що молодий парост любови, коли він не буде єго плекати, заумре сам від себе.

Але він не числив ся з вдачею Рожи. Одного пополудня проводив він до дому якусь молоду Американку з Бостона, котра в Берлинї учила ся на співачку. То була єго знакома — більше нїчого. Они ішли через Маґдебурґску площу і були заняті веселою розмовою, коли нагле перед ними з'явила ся Рожа.

— Бачиш, хлопчику, тепер маємо тебе!

І заки Біллї оглянув ся, одержав сильного поличника. Відтак вилила ся на него правдива повінь найбільших докорів. З усіх сторін позбігали ся люди. Біллї отямив ся, підвів оніміту зі страху і зачудовану Американку до

дружинникам, церковним і сьвітским вельможам і послам Нашої вірної Угорщини і єї побічних країв, які зібрані на скликанім Нами на день 15 лютого 1905 до Нашої столиці і резиденциї, міста Будапешту, Наш королївский привіт.

Любі Вірні! Позаяк сполучені в більшість партиї парляменту по Нашім кількаразовім завізваню їх відказували ся постійно перенятиправлїнє на основі можливого до принятя правлїня без ушкоди Нашого в законі запорученого права, а Ми длятого на горе Нашого серця не можемо вижидати від сего парляменту пожиточної в інтересі краю дїяльности, то заявляємо на предложенє Нашого угорского міністерства скликаний на 15 лютого 1905 парлямент за розвязаний і застерігаємо Собі скликати як найскорше новий парлямент.

Позістаємо їм впрочім в Нашій королївскій ласцї тревало прихильні.

Дано у Відни, 17 лютого року 1906.

**Франц Йосиф** в. р.

Барон Ґеза Фееварі в. р.

**По розвязаню парляменту.**

Будапештеньский „Дневник урядовий" оголосив протокол полковника Фабріціюса о оногдашних подіях в угорскій палаті послів. Протокол той звучить:

О год. пів до 11 рано одержав я від королївского комісаря ґен.-майора Нийрі'го слідуючий устний приказ: „Підете, пане полковнику, до салї угорскої палати послів, щоби відчитати і оголосити королївский рескрипт о розвязаню парляменту". Сповняючи той приказ, пішов я до парляментарної салї з ескортою войсковою. Я вступив на естраду президента і в присутности около 30 до 40 послів заявив, що одержав приказ відчитати королївске письмо і хочу то виконати. Я відчитав отже письмо і завізвав зібраних, щоби вийшли з салї, та й заявив при тім, що на основі приказу королївского комісаря ужию в случаю потреби сили в цїли опорожненя салї. Зі сторони присутних в салї послів і дневникарів роздалось кілька окликів; зібрані не хотїли розійти ся. Я повторив голоснїйше тричи своє завізванє, а коли крики тревали й дальше і нїхто не виходив із салї, звернув ся я до урядника поліциї Тота і поручив єму опорожнити цїлий будинок. По опорожненю будинку опечатано двері і замкнено брами. Лиш урядничий персонал парляменту має право вступу до будинку.

Президент кабінету Фееварі приймив оногди депутациї з кількох місцевостий, котрі жалували ся на сумні відносини економічні, які викликала так довга криза. Бар. Фееварі відповів, що цїла вина за то спадає на коалїцию, котра без потреби розпочала борбу з правами Корони. Правительство зробить все, щоби в краю настав спокій і порядок.

Дневник урядовий оголосив розпорядженє міністерства, заводяче австро-угорску тарифу митову і доказує, що зі взгляду на перерву в дїяльности парляменту правительство мусїло так поступити для охороненя краю від економічної кризи, причім сподїває ся, що будуча леґіслятива удїлить єму індемнізациї. Дальше оголосив дневник урядовий конвенцию ветеринарийну і угоду торговельну з Німеччиною.

Вчера перед полуднем відбуло ся в церкві сьв. Стефана богослуженє, в котрім взяло участь богато бувших опозицийних послів і студентів. Сьвященик о. Мольнар виголосив проповідь, в котрій вказував на теперішне критичне положенє і звернув ся з молитвою до Провидїня, щоби знов завело згоду народу з Короною. По богослуженю около 300 студентів з 3 прапорами пішло на кладовище. На корзо Єлисавети полиция взяла ся розганяти товпу зібрану перед льокалем партиї независимости. Полїцию обкидано камінем; мимо того товпу розігнано, забрано два прапори і арештовано 7 людий, між иншими проводиря студентів Займуса. Студенти пішли відтак малими громадками на могилу Кошута.

На цїлій Угорщинї доси зовсім спокійно, а люди зачинають вже годити ся з фактом розвязаня парляменту. Найдивнїйше то, що навіть деякі коалїцийні часописи пишуть тепер, що послїдний парлямент не заслужив иньшої судьби як лиш розвязанє. Pesti Naplo доказує, що при послїдних виборах узискало мандат посольский богато авантурників і карієровичів; розвязанє парляменту замкнуло тепер ролю тих людий мабуть на завсїгди.

Pest. Lloyd пише: Коли в сих сумних днях треба висказати цїлу правду, то она звертає ся против скоалїзованих партий. Нїхто не зігре вини коалїциї супротив Корони. Чи треба було конче довести відносини аж до тої точки, чи не лїпше було завернути в пору і недопустити до таких подій. Не було би прийшло до того, як би було правительство, котре було би готове і хотїло змагати до порозуміня з опозициєю. В теперішній поважній хвили всї, що люблять край, повинні сполучити ся, щоби спинити его дальший упадок.

I my jsem tade. Франц Кошут одержав дня 19 с. м. слїдуючу телєґраму від ческих послів: „Шлемо привів мадярскому народови (тому, котрий гнобить Славян: Русинів, Словаків, Хорватів і Сербів — *Ред.*) в історично памятний день борби против абсолютизму гноблячої також і ческий нарід ґерманїзуючої пережитої Австриї. Коли хтось хоче удержати збиранину держав Габсбурґів, треба, щоби розлетів ся абсолютизм". Телєґраму підписали посли: Кльофач, Бекса, Соботка, Черни, Фресль і Сеґналь.

---

# Вісти полїтичні.

*Вибір посла до Ради державної. — З Ради державно . — Події в Росиї. — З конференциї в Альґесірас.*

При вчерашнім виборі доповняючім посла до Ради державної з більшої посїлости округа Тернопіль-Збараж-Скалат-Теребовля вибраний послом бувший шеф секциї ґр. Станислав Щенїньский 37 голосами на 56 голосуючих. Контркандидат др. Іван Розвадовский, доцент львівского унїверситету, одержав 19 голосів.

На вчерашнім засїданю палати послів присьвятив президент ґр. Феттер теплу згадку помершому послови Петрови Ґурскому а відтак з порядку дневного приступлено до дускусиї над законом о товариствах з обмеженою порукою. Пос. Колїшер зазначив, що проект есть уложений на взорець такого закона в Німеччинї з деякими улїпшенями і причинить ся до економічного розвою Австриї. Закон той ухвалено із змінами в другім і третім читаню. Під конець засїданя заявив ґр. Штернберґ, що єго обжаловано несправедливо за оскорбу цїсаря, котрої він мав допустити ся в своїй брошурі. Бесїдник просив, щоби комісия для ненарушимости посольскої осудила справу і орекла, чи есть оскорба, чи лиш інтриґа социяльно-демократичного правительства. На тім закінчено засїданє а слїдуюче назначено на нинї.

В Москві розпочав ся вчера народний конґрес представителїв союза з дня 30 жовтня. В конґресї бере участь около 500 осіб. Предсїдателем вибрано ґр. Гайдена а асесорами бар. Корфа і Шипова. Сей послїдний заявив в промові, що правительство покинуло дорогу конечних реформ і змусило конґрес, щоби займав ся головно своїм становищем супротив правительства. В тім самім дусї промавляв і ґр.

---

фіакра, вскочив за нею і велїв візникови чим скорше їхати. Він чув, ще як Рожа оповідала зібраним довкола неї людям, що стало ся.

Коли був в безпечнім місци, розповів своїй товаришцї, що мала значити цїла істория. Їй то незвичайно подобало ся.

Коли Біллї прийшов до дому, розказав Чарльсови свою пригоду. Они позакурювали люльки і почали радити, як Індияни, що дальше дїяти.

— Мусимо випровадити ся як найскорше! — порішили згідно.

Скорше як звичайно поклали ся оба того вечера спати. Могла бути може дванайцята година, коли Біллї пробудив ся від якогось шелесту. Почав наслухувати. Видавало ся, немов би о шиби вікон били зерната граду. Біллї встав з ліжка і осторожно поглянув з боку з поза заслони на улицю. Там, в сьвітлї найблизшої лїхтарнї стояла Рожа і кидала малими камінчиками до єго вікна. Коли побачила Біллю, крикнула:

— То я, Біллї. Отвори. Я тобі нїчого не зроблю.

Біллї гадав спершу збудити Чарльса, що спокійно спав в заднїй компатї. Але відтак постановив лишити єго в спокою, надїв на себе загортку і отворив вікно.

— Що там? — спитав не дуже чемно.

— Ах Біллї, любий добрий Біллї — сказала Рожа — не гнївай ся лиш на мене за нинїшне пополудне. Але коли я тебе побачила з тою рудою тикою і коли ти так моргав очима — я не могла здержати ся і позволила собі ударити тебе.

— Я не добре зрозумів. То було надто по берлиньски! — відповів Біллї і велїв собі ще раз повторити, що она говорила. Відтак відповів:

— То встид для тебе! І я не хочу більше з тобою сходити ся. То конець. Одного поличника досить з мене. Лїпше зробиш, коли підеш до дому і даш менї спати.

— Отже всьо скінчене між нами, Біллї?

Острий мужеский голос з улицї вмішав ся в їх розмову. Питав, що тут дїє ся. То був поліциянт.

— Пане поліциянт! — крикнув до него Біллї. — Я є Вілліям Бель з Сінсінаті. Та молода панї ударила мене нинї по полудни в лице на улици за то, що я ішов з другою панею, дуже порядною. Тепер ще робить крики в ночи. То не повинно бути, чи не так?

На те сказав поліциянт до Рожи:

— Не заколочуйте тут нічного спокою, то не вільно. Раджу вам, ідїть спокійно до дому.

— Боже, я вже іду. Біллї, я не надїяла ся від тебе такої підлости. Але менї всьо одно. Що менї там така нужденна шмата — — фу!

Она піднесла гордо голову до гори і відійшла. Але коли завернула в найблизшу уличку, виймила хустину з кишенї і гірко заплакала.

Між тим Біллї засьвітив сьвітло, виймив свій словар і почав глядати за ріжними словами, які чув від Рожи. Очивидно не найшов нїчого. Відтак поклав ся Біллї з Сінсінаті знов до ліжка і заспав з вдячним серцем чоловіка, котрий о малий волос не попав під колеса перелїтаючого самоїзду.

---

Гайден та сказав, що союз стремить до поступового розвитку житя політичного в Росиї і держить ся здалека як від реакцийних так і крайних партий. — Бар. Корф сказав, що конґрес мусить на ново розслідити резолюциї ухвалені членами союза в Петербурзі в тім дусї, щоби правительство вернуло на дорогу маніфесту з 30 жовтня, установило вскорі реченець скликаня думи і усунуло поліцийне правлїне. Кількох бесїдників зажадало ще, щоби до проґрами конґресу втягнено також справу рільну.

Марокканьска конференция в Альґесірас радить над справою банку державного в Марокку і залагодить мабуть ще й всї прочі справи, але як вже тепер припускають, ухвали конференциї позістануть без всякого успіху і треба буде вернути до постанов давнїйшої конференциї в Мадриді в 1880 р. Нема однак обави, щоби межи Німеччиною а Францією прийшло до якогось конфлїкту.

# Новинки.

Львів, дня 22-го лютого 1906.

— **Перенесеня.** Дирекция почт і телеграфів позволила на взаїмну заміну служебних місць почтовим асистентам: Ів. Савицкому у Львові і Леон. Будзиновскому в Бережанах.

— **Стипендиї** з краевого Видїлу одержали між иншими: Никола Щербанюк, студент II. р. фільос. у Львові, 400 К річно з фундациї Василя Левицкого; Евген Гайдукевич, студ. II. р. медиц. у Львові, 315 К річно з фунд. Ґловиньского; Мих. Сьміх, уч. VI. кл. рускої ґімн. в Коломиї, 200 К річно з фунд. Пукальского; Ізид. Береза, уч. VIII. кл. рускої ґімн. у Львові, 315 К річно закордоново; Володимир Левицкий, уч. VIII. кл. рускої ґімн. у Львові, 315 К з фунд. Ґловиньского; Юліян Лещій, уч. VIII. кл. рускої гімназиї в Перемишли, 315 К річно з фунд. Ґловиньского; Йосиф Бараник, уч. VI. кл. рускої ґімн. в Тернополи, 315 К з фунд. Ґловиньского; Василь Рінецкий, уч. IV. кл. I. реальн. шк. у Львові, 315 К з фунд. Ґловиньского; Ярослав Іван Копистиньский, уч. V. кл. II. реальн. шк. у Львові, 200 К річно з родинної фунд. Василя Левицкого; Василь Бабин, студ. рільничої акад. в Дублянах, 400 К річно з фунд. Соботи.

— **За демонстрациї перед Соймом** устроєні львівскими социялїстами в падолистї м. р., прокураторія обжалувала н. Тадея Гартлеба, студента політехніки і н. Натана Коркеса, студента прав, о злочин публичного насильства. Розправа назначена на 16 марта перед трибуналом присяжних судиїв. Коркес обжалуваний крім того за замішане публичного спокою на вічу в справі виборчої реформи в Раві рускій. Акад. Гартлеб буде відповідати з вільної стопи, а акад. Коркес сидить від равского віча в слїдчім арештї у Львові.

— **Репертуар руского театру у Львові.** В пятницю дня 23-го с. м. „На днї“, сцени з житя в 4 діях М. Горкого. — В суботу дня 24 лютого с. р. „Сувта“, комедия в 4 діях Карпенка Карого.

— **Обережно з нафтою!** В Турцї н. Стрием стала ся послїдної недїлї сумна пригода в домі катехита о. Шиха. При підпалюваню в печи служниця пп. Шихів ужила нафти, а щоби єї нїхто не підглянув в сїм необережнім способі підпалюваня, замкнула кухонні двері на закрутку. При підливаню дерева нафтою, запалила ся нафта в банцї, розторощила банку і облила служницю і трилїтну дитину пп. Шихів, котра була тодї в кухнї. На крик обоїх п-ї Шихови припала до дверий кухнї, але заки їх виломано при помочи двох академиків зі Львова, прибувших на концерт до Турки, служниця і дитина творили два палаючі живі смолоскипи. Служниця кинула ся ще на п-ню Шихову і попарила їй руки і лице, а відтручена вибігла на двір і упала в сніг. Ратунок дитини був вже запізний. Коли придушено на нїй огонь, цїле тїло було спалене на вуголь і представляло грогаючий вид. Серед страшного болю дитина сконала по кількох хвилях. Служниця придавила в снїгу огонь на собі, але була страшно спечена на тїлї по пояс. Голова, руки і груди творили один великий вуголь. В пів години по відвезеню єї до шпиталю, померла, утративши сьвідомість.

— **Обманьство в банку краєвім.** Голосна справа сфальшованя касового квіту, при помочи котрого невислїджений доси виновник взяв з каси банку краевого у Львові 20.000 корон, перенесла ся до Кракова. Именно львівска поліция мала вібрати докази, що виновник того сьмілого обманьства може находити ся в Кракові, супротив чого повідомлена о тім краківска поліция розпочала гляданя.

— **Міліонові обманьства.** Росийскі часописи доносять, що в заамурскім краю викрито велику дефравдацию, якої допустив ся тамошний комендант, ґенерал Чічаґов. При ревізиї показав ся дефіцит трех міліонів рублїв. Між иншим Чічаґов продав по 10 рублїв за штуку 4000 кожухів, присланих на его руки для вояків. Наслїдком того его візвано до Петербурга, щоби оправдав ся, але Чічаґов зголосив ся недужим і перебуває за границею — На Миколаївскім двірци в Петербурзї експльодував оногди нагло ваґон. Показало ся, що там находило ся 54 скринь з муницією, украдених інтендантурою в Манджуриї, а перевезених до Петербурга, щоби тут знов продати їх правительству.

— **Пожар в склепі з нафтою.** Вчера вечером о годинї 9-ій вибух пожар в склепі з нафтою при ул. Різницкій у Львові. Збіговище було величезне. Згоріло склепове уряджене і значна скількість нафти. Шкода виносить близько 300 К. Сторожа пожарна при помочи струї з водопроводів угасила огонь. Переслуханий в поліциї про причину пожару купець подав, що якийсь чоловік прийшов до склепу і велїв собі дати нафти, за котру не хотїв відтак заплатити. З тої причини прийшло до суперечки, в часї котрої незнакомий зі злости перевернув баньку з нафтою, підпалив єї, а відтак утїк.

— **Нещастна пригода.** З Переворска доносять: Вчера в ночи здоймав зелїзничий робітник Яков Кашуба з тягарового ваґона бочку з вином. При тім посовгнув ся і упав на землю, а бочка так нещасливо ударила его в голову, що Кашуба погиб на місци.

† **Померли:** О. Іван Левицкий, парох в Гущанках, збаражского деканата, в 71-році житя, а 46-ім сьвященьства; — Іван Гуменюк, асистент промислової школи у Львові, в 27-ім році житя; — др. Петро Ґурский, визначний польский парляментарист, посол до ради державної з округа краківского, вчера, дня 21 с. м. у Відни, в 48-ім році житя.

# Телеґрами.

**Відень** 22 лютого. Субкомітет комісиї буджетової укінчив нинї загальну дискусию над законом о конґруї і приступив до специяльної дискусиї.

**Відень** 22 лютого. В палатї послів розпочала ся нинї дискусия над угодами торговельними з Італїєю і Бельґією.

**Будапешт** 22 лютого. Королївский комісар по сповненю своєї задачі виїхав вчера.

**Будапешт** 22 лютого. Арештованих вчера студентів засуджено на 30 корон, взглядно 3 днї кари арешту. Зраненого вчера і арештованого анґлїйского кореспондента Ворстер-Бовля випущено на волю.

**Будапешт** 22 лютого. Коаліция постановила по цїлім краю скликувати збори в цїли протесту против розвязаня парламенту; мінїстерство справ внутрішних приказало властям адмінїстрацийним недопускати до тих зборів.

**Варшава** 22 лютого. Велике враженє зробило в Плотску оголошене з амвон в римо-католицких церквах, що сьвященики Людвик Ритель із Сьвенціц і Казимір Пшиємский з Кобильник усунені зі своїх становищ, бо проповідували єресь. Оба ті сьвященики належали до секти „Маріянїтів“, званих також „манкетниками“, длятого що не носять манкетів. Они проповідували, що церков єсть здеморалїзована і треба єї увільнити від „Антихриста“, котрий вже прийшов на сьвіт і має 3½ до 4½ лїт. Особливу честь віддають тоті сьвященики якійсь панні Козловскій. Крім тих сьвящеників засуспендувано ще 4. Всїх „Маріянїтів“ (людий очевидно несповна розуму — Ред.) єсть в цїлім краю около 70. Варшавскі ґазети оголошуть відозву до вірних архієп. Попеля остерігаючу перед сектярями.

**Петербург** 22 лютого. В Ґіяґінску (на Кавказі) збунтовало ся 600 козаків полку Уруп. Вислано против них войско з 5 машиновими карабінами. Прийшло до стички, котрої подробиці ще не звістні.

## Курс львівский.

| Дня 20-го лютого 1906. | Платять K c | Жадають K c |
|---|---|---|
| **I. Акциї** за штуку. | | |
| Банку гіпот. гал. по 200 зр. . . . | 552·— | 562·— |
| Банку гал. для торгов. по 200 зр. | —·— | 260·— |
| Зелїз. Львів-Чернів.-Яси . . . . . | 580·— | 586·— |
| Акциї фабр. Липиньского в Сяноку. | —·— | 300·— |
| **II. Листи заставні** за 100 зр. | | |
| Банку гіпот. 5% преміов. . . . . | 111·50 | —·— |
| Банку гіпот 4½% . . . . . . . . | 100·60 | 101·30 |
| 4½% листи застав. Банку краев. | 101·50 | —·— |
| 4% листи застав. Банку краев. . | 99·30 | 100·— |
| Листи застав. Тов. кред. 4% . . . | 99·50 | —·— |
| „ „ 4% льос. в 41½ лїт. | 99·50 | —·— |
| „ „ 4% льос. в 56 лїт. | 99·— | 99·70 |
| **III. Облїґи** за 100 зр. | | |
| Пропінацийні гал. . . . . . . . . | 99·70 | 100·40 |
| Облїґи ком. Банку кр. 5% II. ем. | —·— | —·— |
| „ „ „ „ 4½% . . | 101·50 | 102·20 |
| Зелїз. льокаль. „ 4% по 200 кор. | 99·— | 99·70 |
| Позичка краев. з 1873 р. по 6% | —·— | —·— |
| „ „ 4% по 200 кор. | 99·30 | 100·— |
| „ м. Львова 4% по 200 кор. | 97·80 | 98·50 |

**IV. Льоси.**

| | | Платять K c | Жадають K c |
|---|---|---|---|
| Міста Кракова . . . . . . . . . . | | 90·— | 98·— |
| Австрийскі черв. хреста . . | Курс віденьский | 52·— | 54·— |
| Угорскі черв. хреста . . | | 33·10 | 35·10 |
| Італїянь. черв. хр. 25 фр. . . | | —·— | —·— |
| Архік. Рудольфа 20 кор. . . | | 57·— | 63·— |
| Базиліка 10 кор. . . | | 25·30 | 27·30 |
| Joszif 4 кор. . . | | 8·25 | 9·50 |
| Сербскі табакові 10 фр. . . | | 9·50 | 11·— |

**V. Монети.**

| | Платять K c | Жадають K c |
|---|---|---|
| Дукат цїсарский . . . . . . . . . | 11·24 | 11·41 |
| Рубель паперовий . . . . . . . . | 2·49 | 2·50 |
| 100 марок нїмецких . . . . . . . | 117·— | 117·50 |
| Доляр американьский . . . . . . | 4·80 | 5·— |

# НАДІСЛАНЕ.

— **ТОВАРИСКА ЗАБАВА** — „Розмова цьвітів“. Звістна з своєї рухливости фірма пп. Кавчиньского і Оберского у Львові (ул. Кароля Людвика ч. 7) видала своїм накладом в рускім язиці нову товариску забаву під поданим заголовком. Гадки на 64 карточках, уложив п. Денис Сумик. Видане представляє ся дуже хорошо, а забава займаюча і цікава. Хто купить, не пожалує. Набувати у накладців.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

З друкарні В. Ловиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).